

In memoriam

Higino Anglès

Osmog prosinca 1969. umro je u Rimu Higino Anglès poznati svjetski muzikolog i dugogodišnji predsjednik Papinskog Instituta za crkvenu glazbu. Pošto se je već prošle akademske godine osjećao iscrpljenim, zamolio je Papu Pavlu VI da ga riješi odgovorne dužnosti predsjednika te najeminentnije crkvene glazbene ustanove. Papa je udovoljio njegovoj molbi. Za rastanak s dugogodišnjim i vrlo zaslужnim Predsjednikom Papinski Institut priredio je 15. studenoga prošle godine svečanu akademiju. Osim Instituta s njim su se oprostili i predstavnici crkvenih vlasti. Svi su od prisutnih govornika isticali jednostavnost svećeničke ličnosti Mons. Higina A., njegove zasluge na području muzikologije te djela kojeg je ostvario kroz 22 godine na Papinom Institutu za svetu glazbu kao Predsjednik.

Dvadeset dana nakon svečane akademije sve nas je iznenadila nenadana smrt Mons. H. Anglès. Umro je na blagdan Bezgrešnog Začeća u Rimu, pa se Papin Institut za sv. glazbu oprostio i od posmrtnih ostataka svog predsjednika svečanim zadušnicama.

Mons. Higino Anglès rođen je 1. siječnja 1888. g. u mjestu Maspujols (Maspudols) — pokrajina Tarragona — u Španjolskoj. Filozofiju i teologiju završio je u Tarragoni. Muzikologiju je učio kod prof. F. Pedrell u Barceloni te u Njemačkoj (u Freiburgu kod prof. W. Gurlitt i u Göttingenu kod prof. Fr. Ludwig).

Kao profesor muzikologije djelovao je najprije u Barceloni. 1943. g. osnovao je tamo Institut za muzikologiju i ostao njegovim predsjednikom sve do smrti. Pod njegovim vodstvom Institut je izdavao časopis »Anuario Músical« te sva djela o španjolskim skladateljima pod naslovom »Monumentos de la Música española« (Juan Cabanilles — 5 svezaka, Cristobal de Mares — 6 svezaka, Victoria — 4 sveska, Cabezon 3 sveska . . .). Za zasluge na polju nauke dodijeljen mu je 1943. g. naslov »Académico de la real academia de Bellas Artes de San Fernando«.

Posebno se zanimalo cijelog života za pučko pievanje. Zapisivao je još kao đak za vrijeme praznika pučke popijevke po pirinejskim selima. Tokom života sakupio ih je preko 3.000. Proučavao je povijest pučkog liturgijskog i izvanliturgijskog pievanja u Crkvi općenito te posebno povijest pučkog crkvenog pievanja kod većih evropskih naroda.

Predsjednikom Papinog Instituta za svetu glazbu imenovan je 1947. g. Kao predsjednik dao je Institutu novi zamah koji je ovu glazbenu školu doveo na internacionalni nivo visokih glazbenih škola. Osnovao je katedru za muzikologiju te osim

muzikologije predavao glazbene oblike Grgurovog pjevanja, povijest svete glazbe (Grgurovog pjevanja) i pučko pjevanje. U njegovo vrijeme znatno je povećan broj prostorija za obuku i malih orgulja na kojima đaci vježbaju. Kako je naglasio P. Santini O. F. M., kad se na akademiji oprostio sa Predsjednikom u ime profesorskog zbora, »... praticamente ha fatto... uredio je biblioteku i diskoteku Instituta. »L'Osservatore Romano« zaključuje da je Mons. H. Anglès toliko učinio za Papin Institut za svetu glazbu da ga se može smatrati njegovim drugim osnivačem.

Higino Anglès
(1888 — 1969)

Aktivno je sudjelovao na svjetskim muzikološkim kongresima te organizirao 1950. g. svjetski kongres svete glazbe u Rimu. Osnovao je »Consortio Internationalis Musicae Sacrae« (Međunarodno udruženje svete glazbe) kojeg je potvrdio papa Pavao VI vlastoručnom ispravom »Nobile subsidium liturgiae« (Plemenita pomoć liturgije) 22. XI 1963. Dvadeset i pet godina bio je potpredsjednik međunarodnog muzikološkog udruženja. 1958. g. — tada je navršio 70. god. života sam je zatražio da ga oslobođe te dužnosti i tada je bio imenovan počasnim predsjednikom istog udruženja.

Vrlo je obilno životno djelo Mons. H. Anglès na području muzikologije. Objelodano je preko četrdeset svezaka i preko 250 članaka u raznim svjetskim glazbenim glasilima. Znamenitija su mu djela: »Codex Músical de la Huelgas« — 3 sveska, »La Música de las Cantigas de Santa María« — 3 sveska, »La Música a Catalunya fins al segle XIII«, »La Música en la Corte de los Reyes Católicos« — 6 svezaka, »Les cantigues del rey N'au-fons el Savi« — 4 sveska . . . Njegovo posljednje djelo »La Música medieval es Navarra« upravo se nalazi u stampi.

Izak Špralja